

Загальна стратегія розв'язання соціально-економічних проблем в селах і сільських агломераціях Богодухівщини має включати п'ять стратегій:

— Стратегія 1. Формування раціонального адміністративно-територіального устрою району.

— Стратегія 2. Формування раціональної внутрішньорайонної системи спеціалізації та концентрації тваринництва.

— Стратегія 3. Розподіл потреби у поголів'ї сільськогосподарських тварин між окремими організаціями аграрного профілю які базуються на сільську агломерацію в межах її стратегічного поля бізнесу.

— Стратегія 4. Формування локальних горизонтально інтегрованих виробничих об'єднань кластерного типу.

— Стратегія 5. Формування оптимальної виробничої структури в кожній окремо взятій організації аграрного профілю, яка є учасником локального інтегрованого виробничого об'єднання кластерного типу.

— Стратегія 6. Формування оптимальної організаційної структури в кожній окремо взятій організації аграрного профілю, яка учасником локального інтегрованого виробничого об'єднання кластерного типу.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ГРОШОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ В УКРАЇНІ

***Шаперенков А.В., к.е.н.,
заступник голови правління ПАТ ВіЕйБі Банк»***

У зв'язку із особливостями вітчизняного розвитку та сучасними кризовими подіями світового рівня, що змінили конфігурацію багатьох усталених економічних процесів, виникла потреба оцінити мотиваційний характер економічних проблем, у тому числі і проблем грошового забезпечення інноваційного потенціалу в Україні, що дозволить створити базові контури його подальшого розвитку та активізувати вітчизняні інноваційні процеси. Адже в Україні проблема грошового забезпечення інноваційного потенціалу обумовлена жорсткою обмеженістю грошових ресурсів і практичною відсутністю ефективних форм організації цього процесу.

Попри загальновизнану точку зору, що інноваційна модель розвитку економіки має стати для України основою її внутрішньої та зовнішньої політики, оптимістичних основ щодо реалізації цієї моделі поки що бракує. Так, у розвинутих країнах інноваційний чинник

забезпечує до 65-80% економічного зростання, в Україні цей показник складає близько 12% [1]. В 2010 р. із суми, витраченої на інновації, 96,4% припадало на сплату комунальних послуг та зарплату, а безпосередньо на розвиток інноваційної парини - лише 3,6%, або 982,8 тис. гривень [1].

Нагадаємо, що розвиток інноваційного потенціалу відбувається на двох рівнях, що формує в свою чергу дві його основні форми - наявну та резервну. Оцінка загального та резервного рівня грошового забезпечення інноваційного потенціалу в останні роки свідчить про значне скорочення його наявного рівня та перевищення (двічі) обсягів резервного рівня грошового потенціалу. Але сказати, що це співвідношення є оптимальним чи неоптимальним, на наш погляд, неможливо. Досліджень такого гатунку не існує ні у вітчизняній науковій літературі, ні у зарубіжній. В цьому сенсі доцільно застосувати результати мультиплікаційних ефектів від зв'язку грошових вкладень у формування резервного та наявного рівнів інноваційного потенціалу. В нашій країні на даному етапі поки що це неможливо, остільки в ході аналізу слід досконало проаналізувати ще і систему використання цих коштів, щоб абстрагуватися від ефектів неправомірного їх використання. Адаже при тому рівні тіншової економіки, що склалася в останні роки в Україні, цього виявити практично неможливо. Але, на наш погляд, проблема полягає не лише в достатньому чи недостатньому співвідношенні окремих рівнів інноваційного потенціалу, а в неефективному використанні уже сформованого наявного рівня інноваційного потенціалу та недостатності використання окремих його форм. Так, зокрема, оцінка форм та джерел грошового забезпечення наявного інноваційного потенціалу в Україні виявила тенденцію скорочення його кредитної форми. Крім цього було також виявлено збільшення обсягів і частки зовнішніх джерел в загальних обсягах грошового забезпечення інноваційного потенціалу. Це є тривожною тенденцією, остільки результативність інноваційних процесів за умови їх фінансування ззовні спрямована переважно на забезпечення зарубіжних суспільно-економічних ефектів, а не національних.

В цілому, попри тенденцію зростання загального обсягу витрат на інноваційну діяльність в останні роки сформувалася також протилежна негативна тенденція щодо скорочення реальних обсягів фінансування науково-технологічної сфери, хоча номінально відбувається їх збільшення. Офіційна статистика показує обсяги грошового забезпечення інноваційного потенціалу в поточних цінах,

які не відбивають вплив інфляційних процесів. Тому в реальному вимірі розглянута динаміка виявляється депо іншою, а саме: протягом останніх років замість зростання відбувається реальне скорочення грошового забезпечення інноваційного потенціалу .

Проблематику недостатнього грошового забезпечення інноваційного потенціалу в Україні посилює проблема неефективної структури джерел фінансування інноваційного потенціалу, неефективного використання наявних фінансових ресурсів для реалізації державної інноваційної політики, розпороченість бюджетних видатків між їх численними розпорядниками, відсутність ефективного механізму координації використання коштів за бюджетними програмами, низькі обсяги державного замовлення на новітні технології тощо [2].

Висновки. В ході оцінки грошового забезпечення інноваційного потенціалу України було виявлено основні проблеми цього процесу: скорочення реальних обсягів фінансування науково-технологічної сфери, (хоча номінально відбувається їх збільшення, оскільки офіційна статистика показує обсяги грошового забезпечення інноваційного потенціалу в поточних цінах, які не відбивають вплив інфляційних процесів), неефективне використання уже сформованого (наявного) рівня інноваційного потенціалу, зменшення обсягів внутрішніх джерел та збільшення зовнішніх джерел грошового забезпечення наявного інноваційного потенціалу в Україні тощо. Все це є вагомою передумовою здійснення подальших досліджень процесу грошового забезпечення інноваційного потенціалу України

Література.

1. Кузнецов К. Криза руйнує інноваційний розвиток в Україні. [Електронний ресурс] – Режим доступу:<http://project.ukrinform.ua/innovation/9085/>
2. Архієреєв С., Тарасенко Т. Державна підтримка впуску високотехнологічної та інноваційної продукції: зарубіжний досвід та висновки для України [Електронний ресурс] – Режим доступу:<http://old.niss.gov.ua/Monitor/september08/6.ht>